

det finske formandskabs prioriteringer samt det videre arbejde med blandt andet det danske formandskabs mærkesager.

Budgetforslaget for 2002 indebærer en videreførelse af aktivitetsrammen for 2001. Rammen er på 774,4 mio. kr. Samtidig er der fastsat et likviditetsbudget, der er 10 mio. kr. lavere end rammen. De 10 mio. kr., som ikke indbetales, indebærer en fordring på landene med et tilsvarende beløb.

Danmarks andel af budgettet er på 24,6%, hvilket svarer til 186 mio. kr. I forhold til budgettet for 2001 er der tale om en stigning på 2 mio. kr.

I forhold til budgettet for år 2001 bibeholdes fordelingen mellem de tre søjler. Ca. 75% går til aktiviteter inden for Norden, ca. 18% til nærområdeaktiviteter og ca. 7% til Europa-aktiviteter. De budgetmæssige prioriteter inden for de enkelte sektorer er ligeledes præget af kontinuitet.

I lighed med tidligere år er en stor del af budgettet bundet via langsigtet finansiering af institutioner, nordiske huse og informationskontorer mv. Der er dog tilstræbt at skabe en balance mellem de nye initiativer og de mere langsigtede satsninger.

Som noget nyt foreslås en budgetpost på 10 mio. kr. til Ministerrådets strategiske initiativer. Posten erstatter ministerrådsreserven. Ministerrådets strategiske initiativer skal principielt benyttes til engangsindsatser. Beslutninger om anvendelse til formål af langvarig karakter skal også omhandle den fremtidige finansiering. Jeg forestiller mig, at Nordisk Råds politiske prioriteringer skal afspejle sig i Ministerrådets anvendelse af puljen.

På initiativ af Danmark udarbejdede Nordisk Ministerråds generalsekretær i 2000 en budgetanalyse. Formålet var at undersøge, om det fællesnordiske budget er hensigtsmæssigt som politisk styringsværktøj og redskab til at fremme det nordiske samarbejde. Analysen har været genstand for en omfattende høringsprocedure. Størsteparten af de svar, Nordisk Ministerråds sekretariat modtog, var positive, men analysen blev mødt med betydelig skepsis blandt de nordiske institutter.

På basis af budgetanalysen vedtog de nordiske samarbejdsministre i juni 2001 et ministerrådsforslag, som tog hensyn til de svar, der var modtaget under høringen. Forslaget, der nu forelægges Nordisk Råd, vil resultere i en forbedring af budgettet som styringsinstrument og øge mulighederne for at påvirke dets priorite-

ringer. Det må dog erkendes, at det ikke var muligt blandt de nordiske samarbejdsministre at nå så langt, som vi fra dansk side gerne havde set.

Under arbejdet med budgetanalysen har vi været fuldt opmærksomme på Nordisk Råds rolle i budgetprocessen. Rådet er gennem de senere år blevet inddraget i stadig større grad. Særligt kan fremhæves ændringen af Helsingforsaftalen i 1995, hvorefter Ministerrådet skal følge Rådets budgetrekommendationer, med mindre afgørende hensyn taler imod; beslutningen fra 1997 om at indføre obligatorisk samråd mellem Ministerrådet og Rådet om anvendelsen af ministerrådsreserven; beslutningen samme år om iværksættelse af en udvidet og tidlig dialog med Rådet om budgetdirektivet for det kommende budget; og endelig beslutningen fra 1998 om at Ministerrådssekretariatet oversender generalsekretærens budgetforslag til Rådet allerede inden samarbejdsministrene har haft lejlighed til at se og behandle dette.

Med denne ganske betydelige inddragelse af Rådet i budgetarbejdet er der efter min opfattelse fundet en rimelig balance mellem på den ene side behovet for at give Rådet indflydelse på budgettet og på den anden side nødvendigheden af en rimelig og effektiv budgetprocedure, som sker under Ministerrådets ansvar. Det er vigtigt at fastholde, at budgettet er de nordiske regerings instrument til at gennemføre fælles politikker.

En af konklusionerne i budgetanalysen er, at der bør gives mere tid til budgetbehandlingen for at sikre, at budgettet på passende vis afspejler landenes prioriteringer. Dette vil blandt andet kræve, at fagministerrådene og deres embedsmandskomitéer involveres i processen, således at fagministerrådenes prioriteringer kan reflekteres i et budgetforslag, som er indholdsmæssigt forankret i landene, og som bygger på realiserbare planer.

Særligt for så vidt angår budgetdirektivet, som jeg anser for at være et særdeles vigtigt instrument, lægger jeg vægt på, at fremtidige samråd mellem Rådet og Ministerrådet får karakter af en politisk diskussion om de overordnede prioriteter for det nordiske samarbejde. I det hele taget lægger jeg vægt på samråd, samtaler og konsultationer mellem Rådet og Ministerrådet, men med respekt for den gældende arbejdsdeling mellem Råd og Ministerråd. Det vil sige, at ansvaret for gennemførelsen af projekter er Ministerrådets. Ansvaret for de overordnede politiske prioriteringer er imidlertid i høj grad et delt